

Symposium na temat wprowadzenia katechumenatu w diecezjach polskich

W dniach 16-17 września 1996 roku w Sandomierzu odbyło się symposium na temat przygotowania do wprowadzania katechumenatu w diecezjach. W obradach udział wzięli przewodniczący Diecezjalnych Komisji Liturgicznych, dyrektorzy Wydziałów Duszpasterskich i Katechetycznych Kurii Diecezjalnych, księża profesorowie, siostry zakonne ze Studium Katechumenalnego przy Instytucie Liturgicznym w Krakowie oraz duszpasterze.

Słowo wprowadzające i otwierające symposium wygłosił ks. bp prof. dr hab. Wacław Świerzawski. W pierwszym dniu obrad uczestnicy wysłuchali trzech referatów.

Ks. prof. dr hab. Stanisław Czerwik (PAT Kraków) w swoim wystąpieniu zajął się zagadnieniem katechumenatu dawniej i dziś w oparciu o księgę *Obrzędy chrześcijańskiego wtajemniczenia dorosłych*.

W drugim referacie ks. bp prof. dr hab. Wacław Świerzawski (PAT Kraków) zajął się problemem: *Dlaczego i jak wprowadzać katechumenat w diecezjach i parafiach?* Przedstawił trzy wymiary tego zagadnienia, a mianowicie wymiar jurydyczny, teologiczny i duszpasterski. Mocno zaakcentował odpowiedzialność biskupa za zorganizowanie katechumenatu w diecezji, wskazując na konieczność powołania centrum katechumenalnego w diecezji, które przez dobrze przygotowanych moderatorów - katechistów będzie służyło dla katechumenów informacją i formacją chrześcijańską.

S. dr Adelajda Sielepin CHR (PAT Kraków) w trzecim referacie zaprezentowała *Praktyczne zasady wprowadzania katechumenatu*. W swoim wystąpieniu odwołała się do doświadczeń krakowskiego ośrodka katechumenalnego, który funkcjonuje już od kilku lat, przygotowując dorosłych katechumenów do przyjęcia sakramentów inicjacji chrześcijańskiej.

Drugi dzień obrad rozpoczęło wystąpienie ks. dra Cz. Krakowiaka (KUL), który przedstawił problem *Katechumenatu dzieci i młodzieży*. W swoim wystąpieniu omówił najpierw ujęcie tego zagadnienia przez rytuał (OICA). Następnie zaprezentował praktyczne adaptacje OICA we Francji i w Niemczech. Zaproponował również układ przyszłego polskiego rytuału katechumenalnego.

Ks. prof. dr hab. H. J. Sobeczko w drugim referacie podjął problem *Diecezjalnych Komisji ds. Liturgii i Duszpasterstwa Liturgicznego*. W krótkim ujęciu historycznym przedstawił strategię wprowadzania reformy liturgicznej w Polsce. Następnie zaprezentował statut Diecezjalnej Komisji Liturgicznej ze szczególnym uwzględnieniem zadań i obowiązków tej komisji. Podsumowując wskazał na fakt, że prace Diecezjalnej Komisji Liturgicznej w wielu diecezjach są zawieszane, a nawet czasem taka komisja jeszcze nie została powołana.

W dyskusji po referatach bardzo interesujący głos zabrała p. E. Młyńska, wizytator katechetyczny przy Kurii Diecezjalnej w Białymstoku. Zwróciła uwagę na problem języka przekazu wiary, który nie jest przystosowany do mentalności współczesnego człowieka. Poruszyła również zagadnienie współpracy diecezjalnego ośrodka katechumenalnego z wizytatorami katechetycznymi. Ks. prof. Czerwik wskazał na konieczność prowadzenia neokatechumenatu dla neopogan, czyli ochrzczonych, ale niewierzących. Zauważył również, że należy zachować w przekazie wiary terminy być może niezrozumiałe, ale wymaga to wzmoczonego wysiłku w wyjaśnianiu podczas katechezy. Postulował jednocześnie, aby nie mówić o "kursie przedmałżeńskim", ale nazwać go "katechumenatem przedmałżeńskim" Ks. bp prof. W. Świerzawski zauważył

potrzebę dotarcia z ideą tworzenia centrum katechumenalnego do kapelanów wojskowych, aby można było objąć oddziaływaniem ewangelicznym wojskowych nieochrzczonych.

Wieczorne konwersatorium skupiło uczestników na czterech zagadnieniach: a) opracowanie dyrektorium o wprowadzaniu katechumenatu w diecezjach; b) przygotowanie norm dla ujednolicenia postaw w liturgii; c) zachęta do wprowadzenia w parafiach wieczystej adoracji Najświętszego Sakramentu połączonej z okazją do przyjęcia sakramentu pokuty; d) erygowanie diecezjalnego ośrodka katechumenalnego.

ks. R. Pierskała